

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

פ"ל 9510-10-17 מדינת ישראל נ' חלאף

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מטס-לוי

המאשימה

נגד

יונס חלאף
ע"י ב"כ עו"ד גולן

הנאשם

פסק דין

הנאשם זכאי

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שרישיונו נפסל, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

על פי עובדות המקרה, הרי שביום 21.4.17, בשעה 30: 23 לערך, נהג הנאשם ברכב שמספרו 8187229 (להלן – הרכב) בתל אביב, ברחוב עזה, נעצר על ידי שוטרים בעקבות עבירת תנועה שביצע. במהלך הטיפול בנאשם, נמצא כי הרכב נאסר לשימוש על ידי קצין משטרה, ביום 12.3.17 וזאת, לאחר שהנאשם נחשד בביצוע עבירת תנועה קודמת, זומן לשימוע, אך לא התייצב. הנאשם לא הפקיד את הרכב, כנדרש.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 12.9.19, התקיים דיון ההוכחות, כאשר הסנגור הסכים להגשת כל ראיות המאשימה ובתום פרשת התביעה, העיד הנאשם להגנתו.

בתום הדיון, ביקש הסנגור ארכה להגשת סיכומים בכתב ובמועד הגשתם, הגיש גם בקשה לקבלת ראיה נוספת, שיש בה, לשיטתו, בכדי להביא לזיכויו של הנאשם מהמיוחס לו.

המאשימה נדרשה לטענת ההגנה ודחתה אותה מכל וכל, כפי שיפורט בהמשך.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

פ"ל 9510-10-17 מדינת ישראל נ' חלאף

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, הוגשו המסמכים הבאים:

ת/1 – מזכר של השוטר אדנה רדה, ממנו עולה, כי במועד האירוע, נהג בניידת משטרה ברחוב עזה בתל אביב, הבחין ברכב והורה לנהג, הנאשם, לעצור לבדיקת מסמכים. הנאשם הזדהה באמצעות דרכון וטען, כי רישיון הנהיגה ורישיון הרכב, נמצאים בביתו. השוטר בדק את הרכב במסוף, מצא כי הוא אסור לשימוש ועיכב את הנאשם לתחנת המשטרה.

ת/2 - ביום 22.4.17, בשעה 01:45, גבתה רס"ר רויטל עובד, את הודעת הנאשם, לאחר שזה הועמד על זכויותיו וחתם על "טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה". הנאשם ויתר על זכותו להיוועץ בעורך דין ומסר, כי אכן נהג ברכב, במועד האירוע וכי הרכב נמצא בבעלותו, אף כי בעליו הרשום, הוא אחיו, מוחמד וכי רכש אותו ממוחמד, כחודש לפני האירוע. הנאשם אישר כי נפסל מנהיגה ביום 13.3.17, למשך חודש ימים, אך נאמר לו, על ידי עורך דינו, כי הפסילה הסתיימה.

הנאשם נשאל והשיב, כי רישיון הנהיגה שלו אבד מזמן. באשר לשימוע, טען הנאשם, כי במועד העבירה הקודמת, נמסרו לו דו"ח הזמנה לדין וזימון לשימוע ואחרי יומיים, הוא ניגש לעורך דין, שהשיב לו כי יטפל בעניין. עוד טען הנאשם, כי ניגש למשרד הרישוי, על מנת לקבל את רישיון הנהיגה שלו, בתום הפסילה שהוטלה עליו ואז, הודע לו כי הוא בפסילה למשך חודש.

הנאשם שב וטען, כי עורך הדין שלו אמר לו כי הוא יכול להמשיך לנהוג. בנוגע לרכב, טען הנאשם כי הוא עצמו היה עצור בחשד לגניבה והרכב נתפס על ידי המשטרה והוחזר לו מספר ימים לפני האירוע הנוכחי וכן, טען כי אחיו נהג ברכב ונעצר "אלף פעמים" ולא נאמר לו דבר לגבי הרכב.

ת/3 – דו"ח פעולה של השוטר רועי גולן, ממנו עולה, כי במועד האירוע, היה בצוות משטרת עמ' השוטר עורך ת/1 ושוטרים נוספים, כאשר הבחין ברכב הנאשם ולו חלונות קדמיים כהים והורה לו לעצור, לבדיקת רישיונות וחשד לעבירת תנועה, בהקשר לחלונות הרכב. הנאשם הזדהה באמצעות דרכון ישראלי ומבדיקה במסוף המשטרה, נמצא כי הוא נוהג בזמן פסילה, ברכב שהושבת.

השוטר הורה לנאשם כי הוא מעוכב וכן, אמר לו כי הוא יכול לשמור על זכות השתיקה ולהיוועץ בעורך דין. הנאשם הועבר להמשך טיפול יחידת בוחני התנועה. השוטר ערך גם את ת/4 – דו"ח העיכוב.

ת/5 – מסמך מיום 10.3.17, שכותרתו "אישור בדבר נטילת רישיון רכב וזימון נהג/ת לקצין משטרה" שפרטי עורכו אינם ידועים ולפיו, על הנאשם היה להתייצב לשימוע בפני קצין משטרה, ביום 12.3.17, בשעה 14:00, ברחוב ז'בוטינסקי 106 בראשון לציון.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

פ"ל 9510-10-17 מדינת ישראל נ' חלאף

ת/6 – טופס שימוע מיום 13.3.17, בשעה 14:20, בו החליט קצין המשטרה, פקד עידן אלבכרי, על איסור השימוש ברכב, לאחר שהנאשם לא התייצב לשימוע ונוכח חומרת העבירה. הקצין לא סימן כיצד ואם בכלל, נשלחה/נמסרה הודעת איסור השימוש לבעל הרכב וכך גם ב-**ת/7**, "הודעת איסור שימוש ברכב".

ת/8 – דו"ח תנועה, שהוגדר על ידי ב"כ המאשימה, כאמור בעמוד 1 לפרוטוקול, שורות 11-12: "דו"ח האירוע שבו ניתנה לו הודעת איסור שימוש". מדובר בהודעת תשלום קנס שנערכה כנגד הנאשם, ביום 10.3.17, בשעה 00:45, בצומת הרחובות משה לוי- סחרוב בראשון לציון ועניינה, אי ציות לאור אדום ברמזור, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

פרשת ההגנה

הנאשם העיד להגנתו ולגרסתו, הוא נעצר בראשון לציון והשוטר מסר לידי דו"ח ופתק, ללא כל הסבר. לאחר מספר ימים, ניגש לעורך דינו וגם זה, לא אמר לו כי הוא פסול. בחלוף כחודש, נעצר שוב ברחוב עזה, בתל אביב ואז נאמר לו, כי הרכב הורד מהכביש, בהקשר לאירוע בראשון לציון. הנאשם זומן לשימוע, בהקשר לתיק שבפניו ובעקבות השימוע, החליט הקצין להשבית את הרכב ל-60 יום.

בחקירתו הנגדית, הודה הנאשם בנהיגה במהלך האירוע נשוא כתב האישום שבפניו ובכך שנחקר בשפה העברית וחתם על הודעתו במשטרה.

הנאשם נשאל אם קיבל מהשוטרת בראשון לציון מסמכים, לרבות ת/5 והשיב, כי קיבל דו"ח ופתק קטן וזאת מידי שוטר ולא שוטרת וכי לא הוסבר לו במה מדובר, אלא נאמר לו "סע, סע". הנאשם נשאל לגבי פסילת רישיון הנהיגה והשיב, כי לאחר שהודע לו כי רישיונו נפסל למשך 30 יום, לא נהג ברכב והפקיד את רישיונו.

הנאשם נשאל והודה כי אינו יודע מה הייתה החלטת קצין המשטרה, בשימוע הראשון וכי לא הפקיד את הרכב, עד לאחר השימוע בתיק שבפניו.

ביום 14.1.19, במקביל להגשת סיכומים בכתב, הגיש הסנגור בקשה להוספת ראיה – אישור משרד הרישוי, שכותרתו "פרטים על הרכב" ובגוף המסמך, לאחר ציון פרטי הרכב, כפי שמופיע ברישיון רכב רגיל, נרשם: "מבוטל הורדה-משטרה עומס יתר מ-13.3.17".

לפרשנותו היצרנית, יש לומר, של הסנגור, הכוונה היא שההשבתה/איסור השימוש, מיום 13.3.17, בוטלה בשל עומס יתר, ככל הנראה, במגרשי האחסנה ומכאן, כי לא נעברה כל עבירה על ידי הנאשם.

המאשימה הגיבה לבקשה וטענה, כי מדובר במסמך, בו מצוין במפורש, על ידי רשות הרישוי, כי אינו מהווה רישיון רכב, שכן, רישיון הרכב מבוטל. עוד נטען, כי המונח "מבוטל", מתייחס, כאמור, לרישיון הרכב ולא להשבתה ואילו המונח "עומס יתר", מתייחס לעבירה בגינה ניתנה ההשבתה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

פ"ל 9510-10-17 מדינת ישראל נ' חלאף

ובמקרה זה, הוזן בטעות, שכן, העבירה הנכונה, הנה נהיגה של נהג חדש, לא מלווה ועסקינן למעשה, באותה השבתה מיום 13.3.17.

דין והכרעה

- לאחר שבחנתי ראיות הצדדים וטיעוניהם ועל אף שגרסת הנאשם לעובדות אינה אמינה עלי, כלל ועיקר, מצאתי כי יש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום וזאת מהטעמים הבאים:
1. עבירה של נהיגה בזמן פסילה, כמפורט בסעיף 67 לפקודת התעבורה, בין אם פסילת רישיון נהיגה או פסילת רישיון רכב, נסמכת על הרישא לסעיף האמור: "**מי שהודע לו**". דהיינו, ללא ידיעה על דבר הפסילה, לא ניתן לייחס עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
 2. בענייננו, טענה המאשימה, כי מקום בו נמסרה לנאשם, הזמנה לשימוע בפני קצין משטרה, כמפורט ב-ת/5, בה צוין מה יקרה אם לא יתייצב לשימוע, הרי שהיה על הנאשם לברר את תוצאות השימוע ולמלא אחר החלטת הקצין ואם לא עשה כן, הרי שאין לו הגנה. לשיטת המאשימה, ה"**ידיעה**" על דבר הפסילה נובעת מ-ת/5.
 3. לפיכך, על בית המשפט לבחון אם הליך השימוע נערך כדין ואם יש בו כדי לבסס את אותה "**ידיעה**", הנדרשת לצורך הרשעת הנאשם.
- לאחר שבחנתי את ראיות המאשימה בהקשר זה, אני סבורה כי עסקינן בהליך שנערך שלא כדין ותוך התעלמות מוחלטת מהיות הנאשם קטין במועד העבירה הקודמת.
- במעמד רישום הדו"חות, נמסרה לנאשם אותה הזמנה לשימוע ואף כי השוטרים היו מודעים לכך שהוא קטין, לא הודע להוריו של הנאשם על השימוע ועל זכותם להתייצב אליו עם הנאשם. קצין המשטרה, אף הוא לא הודיע להוריו של הנאשם על ההליך וזאת על אף העובדה, כי חלפו 3 ימים, ממועד העבירה ועד לשימוע עצמו.
- חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א – 1971, קובע כי יש להודיע להוריו של קטין, על כל חקירה משטרתית, לרבות, כאשר הוא אינו חשוד בביצועה אלא נדרש כעד בלבד וכן, קובע החוק, מתי ובאילו נסיבות ניתן שלא להודיע להוריו.
- אין מחלוקת, כי הליך שימוע, הנו הליך מנהלי, שאינו מוגדר כחקירה, אך מנגד, במהלך שימוע, יש לנהג את האפשרות לטעון את טיעונו, בטרם ייתן קצין המשטרה את החלטתו ומקום בו נשמעים טיעונים לגופה של עבירה, ראוי כי קטין, ילווה על ידי הוריו או יהיה מיוצג על ידי עורך דין מטעמו.
- עוד ייאמר, כי לא פעם, עושה המאשימה שימוש בטופס השימוע וביטעונוי נהג במהלך השימוע, כראיה במסגרת ההליך העיקרי.
- ערה אני לכך, שהנאשם לא התייצב כלל לשימוע, אך בהחלט ייתכן, כי אם הייתה נמסרת להוריו הודעה על דבר השימוע, הייתה התמונה אחרת.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

פ"ל 9510-10-17 מדינת ישראל נ' חלאף

בעמ"י 52208-0115 משטרת ימ"ר חוף נגד פלוני (קטין), קבע כבוד הש' לפשיץ :
" עוד הניח חוק הנוער כי הקטין, גם אם מודיעים לו על זכויותיו, לא תמיד הוא יבינם וידע לבחור באפשרות הנכונה מבחינתו. כך לדוגמה, יש להתייחס ב"חשדנות", לויתור מצד קטין, על זכות ההיוועצות. הדברים נכונים שבעתיים, כאשר מדובר בקטין שנמנעה ממנו, כאמור לעיל, האפשרות לנוכחות של הורה או קרוב משפחה אחר".

בתת"ע 18286-05-12 מדינת ישראל נגד פלוני (קטין), קבעה כבוד הש' אימבר, מבית המשפט לנוער בנצרת:

כל הליך אשר בכוחו להשפיע על חרותו או זכויותיו של קטין (שלילה מנהלית, חילוט וכיוצ"ב) - ראוי כי לקטין ימונה סנגור במידה ומשפחתו לא שכרה שרותיו של סנגור פרטי.

אני סבורה כי דברים אלה, הולמים גם את המקרה שבפני.

המאשימה לא התייחסה כלל להיות הנאשם קטין במועד העבירה הראשונה ומכאן, כי לא הובא בפני ובוודאי שלא הוכח, כל טעם שהיה בו כדי להצדיק, אי זימון הוריו לשימוע.

4. מן האמור, אני קובעת כי השימוע נערך שלא כדין, תוך פגיעה בזכויותיו הייחודיות של הנאשם כקטין והוא בטל מעיקרו – VOID.

נוכח בטלותו של השימוע, הרי שפסילת רישיון הרכב נעשתה שלא כדין והיא חסרת תוקף משפטי.

למעלה מן הצורך, אציין, כי המאשימה לא הגישה כחלק מחומר הראיות, את דו"ח ההזמנה לדין, שנרשם כנגד הנאשם באירוע הראשון, אותו דו"ח שעל בסיסו, זומן הנאשם לשימוע אלא הגישה הודעת תשלום קנס, ת/8, עבירה שבגינה אין כלל סמכות השבתה מינהלית.

נוכח האמור, איני נדרשת לטענותיה הנוספות של ההגנה, בכל הנוגע להליך ההשבתה ואי הודעה לבעל הרכב, כמפורט בסיכומיה.

לסיום, אציין כי פרשנותו של הסנגור לעניין אותה ראייה נוספת שביקש להביא בפני בית המשפט, אינה מקובלת עלי לחלוטין ואני דוחה אותה מכל וכל ומאמצת, בהקשר זה, את תגובת המאשימה במלואה.

לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

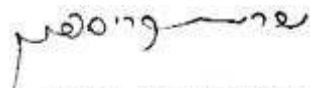

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

פ"ל 9510-10-17 מדינת ישראל נ' חלאף

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, במעמד הצדדים

שרית קריספין, שופטת